

زنان در چین

اعتماد به نفس تأیید آیند هرچند زنان چین، درحال حاضر از مساوات با مردان برخوردار نیستند اما این تحولات، نشانگر پیشرفت‌های قابل ملاحظه دواسر پیبود وضعیت زنان در جامعه می‌باشد.

شراکت زنان دواصور سیاسی

دولت چین، از زنان کشور خود می‌خواهد تا دواصور سیاسی و عملکشی مشاورت فعال داشته باشند. دوقانون اساسی جمهوری خلق چین چنین آمده است که: «زنان با مردان در زمینه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی واجتماعی از حقوق مساوی برخوردارند و دولت از حقوق و منافع زنان که شامل دریافت حقوق یکسان برای شغل یکسان از مساوی مردان و زنان می‌باشد دفاع خواهد نموده تعداد مشخصی از زنان به عنوان نماینده برای کنگره ملی خلق (NPC)، که یکی از بزرگترین ارگانه‌های دولتی جمهوری خلق چین می‌باشند انتخاب شده‌اند. و این رقم، به تدریج روه افزایش است. برای مثال در سال ۱۹۵۲، ۱۲۷ نماینده زن (۱۱/۹ درصد شرکت کنندگان) در اولین کنگره ملی خلق حضور داشتند و در سال ۱۹۸۸ در هفتمین کنگره، این تعداد به ۶۳۴ نفر یعنی معادل ۲۱/۳٪ کل نمایندگان رسید کلیه زنان نماینده، با رأی دهندگان تماس و ارتباط نزدیک دارند به طوری که نظریات مردم رابه مقامات دولت انتقال داده و همزمان، آنها را با سیاست‌های دولت، و توه مشتبه آشنا می‌سازند.

زنان چین، فعالیت‌های خود در امور عملکشی و مباحثات را،

در چین باستان، زنان هیچگونه حقوقی نداشتند سیستم پلوسالاری بر خاتواده تسلط داشت و به همین سبب، مردان بر زنان تفوق و برتری داشتند پس از به رسمیت شناخت شدن چین جدید، نهضت آزادی زنان به تدریج رونق گرفت و موجب پیبود وضعیت زنان در جامعه گردید. خصوصاً با اصلاحاتی که سال ۱۹۷۹ در چین صورت گرفت وضعیت زنان از نظر اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و خاتوادگی به طور باووزی تغییر نمود. تعداد قابل ملاحظه‌ای از زنان به فعالیت در زمینه‌های اقتصادی پرداختند و سه عنوان نیروی اصلی در توسعه اقتصادی بشمار آمدند به منظور توسعه فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی، تعداد بیشتری از زنان زمینه فراگیری تکنولوژی‌های علمی و توسعه حرفه‌های مختلف را دارا شدند به علاوه، آنها سهم دارنده تا از وابستگی و محرومیت‌های گذشته خود رهایی یابند و به خودکفایی، اتکا به نفس، تزکیه نفس و

از طریق سازمان خود - که فدراسیون سراسری زنان چین نامیده می‌شود - انجام می‌دهند. این فدراسیون، یک سازمان اجتماعی است که هدف اصلی آن، دستیابی به منافع و آزادی بیشتر زنان در طول زندگی و تداوم میان زنان و مردان می‌باشد. سازمانهای زنان در چین، در سطوح مختلف دولتی، محلی، منطقه‌ای، شهری، روستایی و مناطق دیوانه‌فراغت فعالیت دارند و از طریق همین سازمانهاست که زنان، پیشنهادات و نظرات خود را در رابطه با حقوق و منافع خود و یا سازندگی کشور ابراز می‌نمایند.

علاوه بر این، بسیاری از زنان نمایندند، به عنوان اعضای کمیته‌های ناظر در کلیه سطوح مختلف در کنگره‌های شورای سیاسی جمهوری خلق چین شرکت دارند. تعداد زنان عضو در هفتاد و نهمین کمیته ملی که در سال ۱۹۸۸ برگزار گردید ۲۸۸ نفر بود که ۱۳/۸ درصد مجموع اعضا را تشکیل می‌دهد.

بسیاری از زنان برجسته کشور، در سطح ریاست کمیته‌های ناظر در کنگره‌های خلق فعالیت دارند. بر اساس آمار، اعضای سازمانهای زنان در سراسر کشور، در سال ۱۹۸۸ حدود ۸/۷ میلیون نفر بوده‌اند. این رقم، افزایش معادل ۹۶/۶ درصد نسبت به بعد از سال ۱۹۸۷ را نشان می‌دهد. به طوری که ۷۰/۰۰۰ نفر از آنها، به عنوان روسای هیأت‌های مدیره در سطح شهرستانها فعالیت دارند که این تعداد، حدود ۲ برابر سال ۱۹۸۷ می‌باشد.

برخی از این رؤسا، به عنوان سران حزب مرکزی و سازمانهای دولتی بشمار می‌آیند. برای مثال، در کمیته ناظر هفتاد و نهمین کنگره، ملی خلق، حدود ۱۶ عضو زن و نیمی ۱۶ زن در سطح وزیر و معاون وزیر وجود دارد.

در کلیه سطوح نیروهای دولتی، از اقلیتهای ملی نیز درصاف زنان وجود دارند. برای مثال، در هفتاد و نهمین کنگره ملی خلق از تعداد ۶۳۴ معاون زن، تعداد ۱۱۵ نفر از آنها از اقلیتهای ملی بوده‌اند. از میان این ۱۱۵ نفر، دویست و هفتاد و سه عضو کمیته ملی کنگره ملی خلق برای مباحثه، بررسی و ارائه پیشنهادات مربوط به امور اقلیتهای ملی می‌باشند.

افزایش تعداد زنان شاغل

از زمان به رسمیت شناخت شدن چین جدید، تعداد زنان متخصص در جبهه کار و فعالیت، به تدریج روبه افزایش بوده است. در سال ۱۹۴۹، تعداد کل زنان شاغل در سراسر کشور ۶۰۰/۰۰۰ نفر بود که ۷/۵ درصد مجموع جبهه کار را تشکیل می‌داد اما در سال ۱۹۸۸، این رقم به ۵۰/۳۶ میلیون نفر رسیده بود که ۳۷ درصد از مجموع کارگران را شامل می‌شد. در سالهای اخیر، دایره فعالیت‌های زنان به طور چشمگیری

افزایش داشته است و کارگران زن در بسیاری از بخشهای مختلف اقتصاد ملی مانند صنعت، تجارت، خدمات بازرگانی، سازندگی، ارتباطات، حمل و نقل، پست و ارتباطات، جنگلداری، کشاورزی، حفاظت از منابع آب، فرهنگ و تعلیم و تربیت، بهداشت، تحقیقات علمی، بیمه و امور مالی و خدمات عمومی شهری، سازمانها و گروهها فعالیت گسترده دارند. از سال ۱۹۷۹، با آغاز اصلاحات اقتصادی در کشور چین و گشودن درهای اقتصاد به سوی جهان، تعداد زنان شاغل متخصص نیز افزایش چشمگیری داشته است.

در سال ۱۹۸۸، حدود ۷ میلیون تکنسین و متخصص زن در سراسر کشور چین بود. ۱/۲۸ میلیون نفر آنها در زمینه فنی، مهندسی متوسط و بالای مهارت بوده که می‌توان گفت ۲/۳ برابر رقم موجود در ۱۰ سال گذشت می‌باشد. تعداد زنان معلم نیز در حدود ۳/۹۱ میلیون نفر بوده است که ۳۸ درصد مجموع این رقم را شامل می‌شود و در زمینه علوم پزشکی نیز در حدود ۱/۲۲ میلیون نفر از زنان فعالیت می‌نمایند.

در سالهای اخیر و با افزایش عملیات

اقتصادی در شهرها، بسیاری از زنان چینی وارد فعالیتهای غیر از کشاورزی شده‌اند. این فعالیتهای شامل صنعت، بازرگانی، خدمات تجاری، دوزندگی و ... می‌باشد.

در مناطقی و استان، حدود ۱۶۰ میلیون نفر از زنان به کار کشاورزی مشغول می‌باشند که ۵۰ درصد از کل کارگران امور کشاورزی را تشکیل می‌دهند.

در سالهای اخیر وبا افزایش عملیات اقتصادی در شهرها، بسیاری از زنان وارد فعالیتهای غیر از کشاورزی شده‌اند. این فعالیتها، شامل صنعت، بازرگانی، خدمات تجاری، موزندگی، محصولات کشاورزی و غیره می‌باشد.

براساس آخرین آمار، در سال ۱۹۸۸، ۳۵ میلیون نفر از زنان روستایی در شهرها مشغول به کار بوده‌اند که ۲۱ درصد مجموع کارگران و کارمندان این شهرها و نیز ۲۲ درصد زنان شاغل در مناطق روستایی را تشکیل می‌دهد.

در حال حاضر، حدود ۳۰/۰۰۰ زن بازرگان در کشور چین وجود دارد.

مشکلات زنان شاغل

اصلاحات اقتصادی، امکانات و امتیازات بسیاری برای زنان متخصص قابل شده است و در ضمن آن، مشکلاتی نیز پدید آمده است:

۱- شاغلین زن از سوی واحدهای شغلی مورد استقبال قرار نمی‌گیرند. از زمان اجرای این اصلاحات، که استفاده کارگران به عهده بازرگانان گذارده شد، برخی از واحدها، تبعیضاتی را در مورد زنان قابل می‌شوند هنگام

● علی‌رغم وجود دوره‌های آموزشی ویژه زنان، هنوز مشکلات زیادی در این زمینه و در زمینه مبارزه با بیسوادی زنان چینی وجود دارد.

استخدام سطح استاندارد بسیار بالاتری را برای زنان نسبت به مردان خواستارند. در نتیجه، هنگام استخدام زنان در شرایط بدتری نسبت به مردان قرار می‌گیرند.

۲- حق انتخاب کار نیز مسأله بسیاری را پدید آورده است. بسیاری از زنان شهری، کار در واحدهای دولتی را ترجیح می‌دهند زیرا این کارها سبکتر می‌باشد و ضمن برخورداری از خدمات رفاهی، دارای سیاستهای مدیریتی انعطاف‌پذیر است و کارهایی از قبیل تحقیقات علمی، معملی و طب را شامل می‌شود.

۳- تأثیر نفوذ طرز تفکرات ارباب وحشی که هنوز تاحدودی مشهود است موجب تبعیضاتی در مورد زنان می‌گردد.

به منظور حل چنین مشکلاتی، دولت چین، فدراسیون سراسری اتحادیه بازرگانان و فدراسیون سراسری زنان چین تصمیمات مثبتی از قبیل توانمندسازی کار مربوط به حمایت زنان کارمند و کارگر برای حمایت از کارگران زن، دفاع از حقوق کاری کارگران زن و اسوار بر توسعه صنایع سوم و ارائه خدمات به منظور آزادی زنان کارگر در امور خاندانی و کودکیاری را اتخاذ و به اجرا گذارده‌اند.

تقسیم و تزیین برائی زنان

براساس قانون اساسی، زنان از حقوق مساوی با مردان برخوردارند. به منظور برخورداری کودکان سراسر کشور از تعادل و توییت (آموزش همسران) مرسا، آوریل ۱۹۸۶، قانونی به تصویب رسید که طی آن، آموزش کودکان اجباری گردید. طبق این قانون، تعلیم و آموزش برای مدت ۹ سال، برای کتبه، کودکان مرسن ۶ سالگی و یا بالاتر بدون در نظر گرفتن جنس، ملیت و نژاد اجباری می‌باشند. از زمان به رسمیت شناختن چین جدید، تعداد قابل ملاحظه‌ای

از کودکان سالانه به مدرسه می‌روند و تعداد دانش آموزان دختر در کلیه سطوح در سه به تصویب روزه افزایش نهاده است.

از سال ۱۹۷۹ در کشور چین، سیستم دانشگاهی مرحله‌ای اجرا می‌شود. قوانین مربوط به اعطای مدارک دانشگاهی که در سال ۱۹۸۲ به تصویب رسیده است چنین بیان می‌دارد که زنان مانند مردان، می‌توانند برای مدارک لیسانس، فوق لیسانس و دکترا درخواست ادامه تحصیل نمایند. تا سال ۱۹۸۸ در حدود ۱۰۲۵ نفر از زنان دارای مدرک دکترا و در حدود ۷۰۳۱۷ نفر دارای مدرک فوق لیسانس بوده‌اند. امروزه، این فارغ‌التحصیلان دارای موقعیتی مهم در مراکزهای بهداشتی، فرهنگ و آموزش، معلمي، و تکنولوژی و غیره می‌باشند. به علاوه، تعدادی مدارس تخصصی برای رفع نیازهای زنان تأسیس شده است. تا سال ۱۹۸۷، ۲۳ مدرسه تأسیس گردید که شامل ۴۲ رشته تخصصی مانند تکنولوژی الکترونیک، تکنولوژی کامپیوتر، امور مالی، آموزش اداری و دتوری، آشپزی، باغبانی، نقشه‌کشی، آموزش قبل از دوره دبستان و مانند آن می‌باشد.

در اوایل بریایی چین جدید، بیشتر زنان از مناطق روستایی در کلاسهای باسوادی شرکت نمودند.

تا سال ۱۹۷۶ در حدود ۳۸/۶۹ میلیون نفر از بی‌سوادیان باسواد شدند که از این تعداد، نیمی از آنها زنان بوده‌اند.

پس از اصلاحات اقتصادی، زنان روستایی متوجه شدند که سطح فرهنگ و آموزشی آنها با نیازهای رشد و توسعه اقتصادی کشور مطابقت نمی‌کند، لذا با میل خود در دوره‌های آموزش مشاغل به منظور فراگیری حرفه‌های مختلف شرکت نمودند. بر اساس آمار، از سال ۱۹۸۵ تاکنون، در حدود ۸۰ میلیون نفر از زنان روستایی در سراسر چین، از دوره‌های آموزش مشاغل بهره‌مند شده‌اند.

علاوه بر وجود چنین دوره‌های آموزشی ویژه زنان، هنوز مشکلات زیادی در این زمینه و در زمینه مبارزه با بیسوادی زنان وجود دارد. از جمله این مشکلات، افت میزان دانشجوستان و بالا بودن میزان زایمان، خصوصاً در میان دختران می‌باشد. بر اساس آمار منتشره در سال ۱۹۸۷، حدود ۲/۷ میلیون کودک در سن مدرسه، در سراسر کشور در منازل خود باقی مانده‌اند. ۸۳ درصد از این تعداد را دختران تشکیل می‌دهند که بیشتر از مناطق دورافتاده و روستایی بوده‌اند. یکی از دلایل اصلی چنین مسأله‌ای، وجود تعصبات قدیمی مبنی بر این نظر می‌باشد که زنان، در سطح پایین‌تر نسبت به مردان قرار دارند و دختران می‌بایست در خانه باقی مانده و به امور زراعت بپردازند. کمیود منابع آموزشی و معلم و سرکارندگی مدارس در مناطق روستایی و دورافتاده نیز، از عوامل بروز

● به منظور تشویق دوا مگر کنترل سوا لید در چین، قانونی به تصویب رسیده است که بر اساس آن، کارگران زن که تنها یک فرزند داشته باشند علاوه بر عوخصی شش ماهه، از سوی دولت کمک هزینه تک فرزندی به مدت ۱۴ سال به آنها پرداخت می‌شود.

چنین مشکلاتی بشمار می‌آید.

به منظور مقابله با این مسائل، شورای مملکت، قوانینی را برای مبارزه با بیسوادی اتخاذ نموده است که طبق آن، تمام بی‌سوادیان میان ۱۵ تا ۴۰ سال بدون در نظر گرفتن جنس، ملیت و نژاد، به استثنای آنها که توانایی فراگیری را ندارند، ملزم به پاسواد شدن می‌باشند.

بهداشت و رفاه اجتماعی برای زنان

به منظور افزایش سطح بهداشت برای زنان و کودکان، مراکز کوک‌کیاری و زایمان در شهرها و شهرستانها تأسیس شده است. اداره بهداشت برای زنان و کودکان، توسط وزارت بهداشت دایر و بخشهای دولتی در کلیه سطوح، اقدام به تأسیس

مراکز بهداشتی نمونه‌اند. تا سال ۱۹۸۷، تعداد ۴/۹۱۳ بیمارستان و مرکز بهداشت و کلینیک برای زنان و کودکان ساخته شده است که شامل بخشهای زنان و زایمان و اطفال در تمامی بیمارستانهای اصلی گردیده و یک شبکه بهداشتی ملی برای درمان و پیشگیری از بیماریهای زنان و کودکان تشکیل شده است. هدف از تأسیس چنین ارگانهای، معرفی و توسعه شیوه‌های نوین در امر زایمان و پیشگیری از بیماریهای مربوط به زنان، توسعه و انتشار آموزش بهداشت عمومی و حفاظت از سلامت زنان باردار و نوزادان است. به علاوه، رؤسای محلی کلینیک‌هایی را تأسیس نموده‌اند تا سیاستهای دولت سینی برکنترل جمعیت را به مرحله اجرا درآورند.

زنان کسارمند و کارگران، از امکانات پزشکی رایگان برخوردارند. زنان، پیش از زایمان پس از زایمان می‌بایست مورد معاینه پزشکی قرار گرفته و می‌توانند به طور رایگان زایمان نمایند. براساس قوانین دولت، کارگران و کارمندان زن حق ۹۰ روز مرخصی زایمان دارند (آنها هم که فرزندان دولتی دارند و یا کارهای سنگین انجام می‌دهند حق ۱۰۵ روز مرخصی دارند). به منظور تشویق در امر کنترل میوان تولد در بسیاری از مناطق، قانونی تصویب شده است که براساس آن، کارگران زن که تنها دارای یک فرزند هستند می‌توانند از مرخصی ۶ ماهه برخوردار باشند و طی این مدت، حقوق خود را دریافت و از کمک هزینه تک فرزندی از سوی دولت به مدت ۱۴ سال بهره‌مند گردند.

به منظور حمایت از زنان کارگر، دولت چین قوانینی را در سال ۱۹۸۸ تصویب نمود که براساس آن و با توجه به خصوصیات فیزیکی زنان، میوان سنگین کار برای زنان کارگر تعیین گردیده است. این قانون، حقوق و منافع شاغلین زن هنگام بارداری، تولد، تغذیه با شیر مادر و دوران قاعدگی را حمایت و تضمین می‌نماید و به نوع و کیفیت و زمان کار زنان نیز توجه دارد که تمامی این اقدامات، به مقدار قابل ملاحظه‌ای شرایط کاری زنان را بهبود بخشیده است.

براساس سیاستهای مربوطه، زنان کارگر بالای ۵۰ سال و کارمندان بالای ۵۵ سال می‌توانند بازنشست شوند و پس از آن در حدود ۷۵ تا ۱۰۰٪ حقوق قبلی خود را، ماهانه براساس مدت خدمت دریافت نمایند. علاوه، این افراد از خدمات بهداشتی رایگان نیز بهره‌مند می‌باشند. در حال حاضر، حدود ۹۰۰ میلیون نفر از مردم چین بالای سن ۶۰ سال هستند که نزدیک به ۸۰٪ درصد کل جمعیت کشور را شامل می‌شود.

ازدواج و تشکیل خانواده

در چین قدیم، افراد جوان حق انتخاب شریک زندگی

برای خود نداشتند و ازدواج آنها، براساس خواست والدین و یا واسطه‌گران صورت می‌گرفت.

پس از به رسمیت شناخته شدن چین جدید، قانون ازدواج، منافع ازدواج به صورت آزاد، تک همسری و مساوات جنسی گردید و از حقوق قانونی زنان و کودکان حمایت و معنای واقعی ازدواج را عنوان نمود.

در سال ۱۹۸۱، قانون ازدواج (تصحیح شده) براساس شرایط موجود در چین معاصر مورد تصویب قرار گرفت و برخی مواد به آن اضافه گردید. برای مثال، زن و شوهر می‌بایست از طرح خانواده پیروی نمایند. ازدواج، میان زن و مردی که از یک اصل و نسب بوده و یا هم خون باشند (تا سه پشت فامیلی) مجاز نمی‌باشد.

در این قانون، سن قانونی برای ازدواج مردان میان ۲۰ تا ۲۲ سالگی و برای زنان میان ۱۸ تا ۲۰ سالگی است. ازدواج آنها از زمان دریافت سند ازدواج، به طور رسمی شناخت می‌شود و می‌بایست خود در دفتر ثبت ازدواج حضور داشته باشند.

براساس این قانون، یک زوج با موافقت طرفین می‌توانند از یکدیگر طلاق بگیرند. در صورت درخواست یکطرفه، بخش مربوطه می‌تواند آنها را آتش دهد.

چنانچه زن و مرد، پس از طلاق مایل به ازدواج مجدد باشند، می‌بایست مجدداً به دفتر ثبت ازدواج مراجعه نمایند. به طور کلی، میزان ازدواج در سطح ثابتی باقی مانده است. براساس آمار سال ۱۹۸۸، میزان طلاق در حدود ۶۹ درصد بوده است که یکی از پایین‌ترین ارقام میزان طلاق در جهان است. تعداد اعضای خانواده نیز به مقدار قابل ملاحظه‌ای از آغاز ظهور چین جدید، تسلیس یافته است. در حال حاضر خانواده‌های سه‌گانه و دوگانه والدین و فرزندان مجرد هستند. ۸۰ تا ۶۰ درصد جمعیت را تشکیل می‌دهند که این رقم در شهرها، بیشتر از مناطق روستایی است.

خانواده‌های سبک سنی که در آن ۳ نسل در کنار یکدیگر زندگی می‌کنند، حدود ۳۰ تا ۲۰ درصد جمعیت را تشکیل می‌دهند. امور خانه‌داری، دیگر تنها وظیفه زن بشمار نمی‌آید و مردان نیز در این امور سهیم می‌باشند.

آموزش خانواده نیز در جهت ایجاد یک سیستم استاندارد و مطلوب توسعه داشت است. بیش از ۳۳۰۰۰ مدرسه برای آموزش خانواده‌ها و ۸۰۰۰ مرکز مشاوره برای خانواده در سراسر کشور تأسیس شده است.